

GYULAFEHÉRVÁRI KÖZLÖNY.

Gazdasági, társadalmi, közművelődési és közigazgatást érdeklő hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer.

Előfizetések, valamint a lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők Gyulafehérvárra, Klüger Bernáth könyvkereskedésébe. Kéziratok — melyek vissza nem szolgáltatnak — aláírva küldendők be.

Előfizetési árak:

Helyben, házhoz hordva:	Vidékre postán küldve:
Egy évre . . . 4 ft.	Egy évre . . . 4 ft 50 kr.
Félévre . . . 2 ft.	Félévre . . . 2 ft 25 kr.
Negyedévre . . . 1 ft.	Negyedévre . . . 1 ft 25 kr.
Egyes szám ára 10 kr.	Egyes szám ára 12 kr.

Hirdetési díjak:

Egy háromszor hasábozott garmond sőr vagy annak térmértéke 5 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.
Nyilttér soronként 15 kr.
A hirdetési és nyilttéri díjak előre fizetendők.

Mi a legnagyobb baj napjainkban?

Gyulafehérvártt, 1881. nov. 27.

A fennirt kérdésre feleletet adni nem oly könnyű feladat mint azt az ember hinné. Napjainknak, melyekben élünk nagyon kevés előnye és elősorolhatlan sok hátránya van, hogy az utóbbiak közül a leglényegesebbet megnevezni nehéz. — Mindemellett ezen kérdésre a helyzet éber vizsgálója csakhamar megleli a választ. Ki kell nyitni szemünket, fölemelt szempillákkal nézni körül embertársaink cselekedetei fölött, s önmagunk belsejének ítéletét hallani a szerzett tapasztalatokról, bizton észre vesszük a kigyót, mely elrejtözve, lappangva — élődik nyilvános jólétünkön, emészti meg a közerkölcsöt. — Ez a nagy mérvben súlydedett becsületesség.

Tán soha sem volt ez ideig kor, melyben annyira uralkodott volna a becstelenségek egész sora; ember embertársát törekedett volna tönkre tenni — s az anyagi sülyedés sirjáig üldözve felebarátját egy kárörvendő mosoly vagy haha! kíséretében temetni őt el. — Az ókorban nemesebb érzésük valának az emberek mint jelenben; és aligha képezhet magának a legélénkebb képzelem is kifejtettebb tusakodást a föld ősi rengetegekiben élő vadakról, melyek egymást

falatozzák jóízűen fel, a tigris-hyéna nem lehet kegyetlenebb a zsákmányul ejtett gyengébbel, a nádaly nem lehet szívósabb természetű mint társadalmunk némely tagjai. — Minden időben voltak erkölcstelen becsületérzés nélküli egyesek, csak nem volt oly általánosan elterjedett talán az erkölcsi semmisség, nem volt a társadalom oly közönyös saját önön maga iránt, nem türte meg körében az ily egyes ferde kinövést, hanem kilökte azt, s megbélyegezte; hogy bárki is reá ismerjen. — Ma fölemelt fővel dölyfösön üzi üzletét az üzér, ki nem rég több családot vezetett a tönkrejutás ölébe — kiaknázván a családó jóhiszeműségét, becsületességét. — Mindenki önmagából indulva ki, saját énje után itél mások fölött, s semmi sem könnyebb mint a becsületes emberrel elbánni; a veréb nem lép könnyelműebben a kirakott lépvezzőre mint kerül a cselszövény kivetett hálójába a becsületes erkölcsös ember.

A ki nyilt őszinte jellemmel bír, ki sohasem ohajtotta másét, nem tört az idegen birtok el-sajátítására, az nem is képes kifürkészni mindazon tekervényes alattomos utat és módot, melyet kigondol, melyen halad a cselszövény. »Szemesé a világ« hangoztatják napjainkban. De ezen szemesség nem magyarázható oda: ha embertársadon egy jó inget látsz huzd le azt róla és öltsd te fel, nem mondja azt: szerezd meg körmeid közé embertársadnak véres verej.

tékkel szerzett, fáradságos uton megtakarított vagyonát, aknázd ki jószívűséget, élj vissza bizalmával.

Azon erkölcsi kor, midőn a bizalom, melylyel embertársunk, érdekfelünk irántunk tanusított drága ajándéknak tekintetett, rég elmúlt; oly elvont dolog ma a »becsületés«, hogy csak föntartotta a nyelvészet, eszménykép, mely valódiságában föl nem lelhető. — Szemesnek kell lenni! éber figyelemmel lenni mint a jó katona csatakezésen szokott állani, minden mozdulatra ügyelni, mely a tér és időben változtatja a helyzetet — megragadni a pillanat kedvezőségét, mely javunkra szolgál; önmagunk jólétére törekedni, de nem kiszámított ravasszággal törni a máséra. — A jelzett legnagyobb baj, a fennirt rut iránya társadalmi létünknek fejlesztette ki a hitel sülyedését, melynek nyomását soha sem érezték jobban mint mi azt napjainkban érezzük. — Ma hol kimondhatlan összeg tőke van egyesek, intézetek, — birtokában összehalmozva, mégis elterjedett a panasz a pénzüke fölött. — Az egyes, a ki rendelkezik a tőke fölött az meg panaszodik, nem képes értékesíteni azt; nem, mert meg van ingatva a bizalom, meg a hitel, mely nélkül nem tartható fön a tőke folytonos forgása, nem virágozhatik a kereskedelem.

Szünjünk meg gondolkodni napjainkról, e baj orvoslására nem vagyunk hivatottak; csak

TÁRCZA.

Az éjjeli ór álma

vagy

a kinoskeresők.

— Egy történet 1681-ből. —

Sötét éj vala, sűrű felhők boriták az eget. Mély nyugalom uralgott. A Szent-Jakab utca lakossága mély álomba merülten pihent vánkosán, s álmoda némelyike szép csendesen dáriusi kincsekről, midőn az éjjeli ór egyik községi szent atya lakával szemben fekvő padról felkelt az éjféli beálltát hirdetni. »Tizenkettőt ütött az óra, mindenki hallgasson a szóra« kiált és el áll szava, megrekedt a szusz, szemei mereven egy pontra szegezvék, meghajlik térdre, földre borulva hívja szent Habakuk prófétát segítségül, hogy megaltnazza kísértetek ellenében. A hátán borzalom fut végig — a vér majdnem megfagy ereiben, borzasztó látvány a szent lelkiatya házának tőszomszédságában a föld belsejéből eredő halvány vörös kékes színezetű láng. A tűz egyik oldalán világító szőrű macska áll mereven nézve a lángot, míg körben forogni kezd, köpve a szikrát. Éjjeli órunket elhagyva bátorsága, segélyért kezd kiáltani, segélykiáltására a közel lakó csendőrök kirohanna az éjjeli órú ajtuban emelék fel. Eszméletre ébredvén csak annyit toldott meg a látottakhoz, »egy nagy robbanást hallottam és megszünt a láng égni.« A kakas hirdetni kezdé a hajnalt, midőn az éjjeli ór a község bölcs rendőr közegét álmaiból felzavará, elmesélve neki a látott csoda tüneményt — megfektetését s tanácsát kérvén ki. Mélyen megrendülve hallja

a rendőrigazgató a történetet, gondolkodva ránczokba szedi homlokát, oh természetlományi ismeretem fejtéd meg e tündéres eseményt nekem. Fel-alá járkál izgatottan szobája padozatán, meg nem egy okos gondolatra jó — menj fiam — szolt a bakterhez — nem elég okos a fejem tanácscsal szolgálni neked, meg nem fejthetem rejtvényt nagamnak és az elöttem ismert, ismeretlen rendőri teendők SS-ai között hasztalan böngészkedik agyam, nem találok az elöirt rendőri intézkedést az ily esetekre. Hajh! biz én az igaz nem tudom, de mégis úgy kell legyen mint mondják: sokkal többet tudnék, ha azt tudnám mit nem tudok, mint mennyit hajtól megfosztott kopasz agyam magában rejt. De mit is törjem magam — szóllott magában félig rezkető hangon — hái nincs-e nekem egy bölcs lelki barátom, ki a tudósok udósa, községi barom és ember orvosom, pusztis jó barátom, kiről már Lessing megírta a színpadra jó előre »a bölcs Nathan« darabját; ő mély tudományu természet buvár — ő megfejt nekem ezt bizonyára; hisz midőn pár évvel ez elött leütött a villám vulgo menykő a már Istenben boldogult Zsiros Estok uramházába, akkor is ha nincs a tudós orvosunk mi biz nen indulunk a corpus delicti, a menykőnek kereséséb, meg nem kapva ugyan azt, még sem tudtuk volna a beállott halálnak okát. — Hogy mit kelljen tenni?! zt megmondja majd nekem a rendőri szolgálatban megöszült alközegem. És így valahogy csak tisztázom az ügyet délután beimglas schwarzen a Mayer bási kávéházában.

Közbeszéd tárgya lön az egész községben az éjjeli ór élménye, a falu nagja, kisdede, örege mint ifja egyaránt csak a mult éól beszélt. A Mayer-féle kávéházban egy kerek aszal körül ültek a község atyái, a községi pandurok prancsnoka diszes fekete borzos gubában ott ül a tereu egyik szögletében álló

asztala mellett gondoktól nehéz fejét könyökben hajtott kezére támasztva; szótlan mellette ül egy közép termetű s a sovány hét esztendőben koplalozó, hasonló szikár, hosszú orru, göndör tollas fekete szakállu semita tudós némán elmerülve. Meg van barátom, tudományom kifundálta — zavarja meg a csendet a doctissimus — az egy elátkozott rejtett kincs, melyet a földgyomra ott magában rejt, mely fölött a rossz szellemek örködnek. Erre az öreg felemelkedik, öröm sugárzik arczán, kitérja karjait, jer oh bölcs tudósunk, ki nélkül mi nem érnénk egy petákot! hadd nyomjam minden antisemita intentionioim daczára is semita ajkaidra a barátságos zálogot, a zwiki pusztit.

A csók után egy barátságos kézszorítás és a pandurok főnöke izgatottan távozott. Kevés idő multán az éjjeli órú láttuk elötte, kit elöhhivatott. Oh éjjeli örök legderekbabbja és legszerencsésebbje, távolból sem sejtetheted az örömhirt, melyet hallanod kell, te ha megtudod pontosan mutatni a helyet, hol a mult éjjel a kék lángot láttad, úgy holnap gazdag ember vagy. — Mert ott kimondhatatlan nagy kincs van elrejtve, melyet én ma éjjel kiástatok, kiástatok ha ezer ördög őrszi is. Megmutatom uram, pontosan meghatározom a helyet — viszonzá meghatottan az ór — csak magamra ott nem ohajtom érne az éjfélt. — Ott leszünk mi is! most kegygyel elbocsájtá az ór. Izgatottan nézte a nap haladását, alig várva hogy beálljon az est, szomjazott lelke a dáriusi kincs birhatása után. Üres zsebeit fergatá ki, nézé laposra apadott tárezáját, melyek mind jól megtömetnek arany, ezüsttel.

Végre is beállott az est. Katona szolgált legderekbabb két községi pandurt állított maga elé parancsait kiosztandó. Kezdi ily formán: hallják kendtek! Önök puszkapor szagához szokott, megdedzett férfiak, bátorságukban megbizhatók, nem ijednek meg, nemde

oda utalunk a bajra — orvoslására tanácsot adni tülhaladja hatáskörünk. Mondják — mint gunyoson hallók már — erkölchirdetők vagyunk! nyíltan vágjuk szemek elé elleneinknek, csak fogna a rhinoceros bőrénél vastagabb arczaítokon a szégyenpir, s hatna be lelkeitekbe az mit a keresztény ember erkölcsnek nevez — üdvös lenne a társadalmunkra. S—S.

Levelezés.

Gyulafehérvárt a Lipoványban

T. szerkesztő ur!

Mindenki tudja, hogy városunkban az ártatlan kisdetek között mennyire uralkodik a vörheny, csak a városi főorvosi hivatal nem látszik róla semmit sem tudni, vagy legalább semmit sem ellene tenni. — Érdekes tudni, az orvos azt állítja: »majdnem minden házban hol gyermek van, van vörheny«. a főorvos megvitatta, hogy nem létezik járvány. No hisz jó éjszakát orvosi tudomány! ha még azon is vitatkozni kell ha valljon járvány dühöng-e? — Az ily okos viszonyoknak rendesen a nagy közönség issza meg a levét; mi azt várunk ne vitatkozzanak az urak, hanem teljesítsék kötelességüket úgy mint elő van írva. Hogy mit kell tenniük jobban kell udniok mint mi nekünk, kik a Kapta és Dikis mellett görbülve lelkiismeretes munka után élünk; az igaz én nem vagyok oly okos ember mint egy városi főorvos! De józan eszem dic-tálja nekem, miután ragályos betegség van, jó lesz az iskolákat bezártni, hogy egymással a gyerekek ne érintkezzenek.

Igy határoztuk mi el majszter urammal megbeszélve a dolgot, midőn kántorbácsi iskolája kertjében a verebek csiripelve hirdetik, hogy több harmincz gyermeknél fekszik hon betegen. Majszter uram kis Pistája is nagyon telve van ám vörös foltokkal, már ez is tanubizonyoságot tesz, hogy van vörheny. Az igaz, hogy mi biz nem hívtuk el egyiket sem a két hivatalos orvos közül, mert midőn majszter asszony éjjel

nem? ha mindjárt az ördögök legerősebbjét is kellene szemtől szembe látniok; az éjjel pedig lehet több gonosz lélekkel, sáttánnal fogunk találkozni, de legyőz-zük őket, elvesszük a drága kincset, melyből leendő magunknak is kellő jutalom; most el, éji 11 órakor pontban ásó, kapa, csákánnyal fölfegyverkezve a szt. Jakab utca sarkán a papi lak előtt találkozunk. Addig is im itt e kis fogláló, vegyének önök kis szivbátoritót vele.

Nyugodtan távozik lakásáról hősünk, hisz minden intézkedés meg történt, büszkén emeli fejét, mint ha csakugyan már megvolna a kincs kerítve, azonban inai reszketnek, lappangó borzadály futja át tagjait, a bátorság forrását kell keresnem, gondolja és betér Drágé Péter caiger és löre üzletébe. Jó estvét drága debreczeni ciczus, Trézsi hugom adjon nekem egy liter komló vizet, két liter szőlő levét, ennek utána a fekete cuba levesből pár eszévével, hadd mulassak egyet jó kedvemben, erősítem, magam-e szem a boglár két szemed rózsám, hej mertinkább szép leányt, oly ő magyar fajt mint maga ölelhetnék, mint ördögöktől kincset elrabolni. Mit hallok Miklós bácsi? Jézuskáml mit mond ön? ördögökkel lesz dolga az éjjel — oh ne komázzon! brrr, brrrr! fázom bele. Igyunk egyet! Trézsikém angyalom szót sem senkinek, vert arannyal fizetek, holnap meg gyémántokkal diszíteni bomlokod, csak imádkozzál pontosan éjfélkor árva lelkemért, ne-hogy elhagyjon a bátorság. Megyek, mennem kell. Isten áldása önénél jó öregem.

Midőn az öreg a teremből kilépett, tizenegyöt kiáltott az éjjeli ór. Oh mily erős a szívem, minő bátorság lepelt meg' szótlanul halad a légyott helyiség felé. Emberei ott állanak, köszöntik őt. Gyorsan a munkához, így ni, megássuk a kört, melyen belül a kincznek rejlenie kell; szótlanul folytatják munkájukat, ásó, kapa, csákány hajnalig működik. Szép nagy mélységet ástak már, de kincznek nyomára sem akad-tak. A balga munkában belefáradva, családásokkal telten üree erszénynyel haza irányzák lépteiket. A mit két szemnél több lát, az titok nem marad, már pedig a szomszéd asszony mindezt látta. Ez lett következ-ménye egy éjjeli ór álmanak, így lön mulatás tárgya a községi rendőrök vezetője.

Jupiter.

elküldött hívjak valakit, gondolám magamban — tudom is különben — szegény emberbe üthet a lapos guta míg az ily nagyságos ur éjjel felkelne; elmentem hát és elhívtam az egyik borbély felét neki is szabad nálunk gyógyítani, és Cukros Ecetes koma el is jött ám. — Így sok minden történik, miről a főorvos ur semmitsem tud, pedig tán nem volna fölösleges törődni a közegészségügy állapotáról is kissé.

Az én csirizes, meg majszter uram szurkos tanácsa oda lyukad ki; félre kell tenni minden comissiói határozatot és ha be nem zártják az iskolákat nem kell a gyermekeket oda küldeni többé, míg meg nem szünik járvány.*)

Segíts magadon és ne várj segítyt a nagy uraktól!

Engedelmet kérek tisztelt szerkesztő ur, hogy én is irok egyet az ujságba, de tudja ép el végeztem a foltozni valót és így kis időm jutott gondolkozni.

Ha felveszik majd irok én sokszor és még többet is; van tárgyam bőven, miről irjak. — Maradok a szerkesztő urnak

legalázatosb szolgálja
Füles Boldizsár,
politikus csizmadla inas.

Gazdasági rovat.

A baromfiak téli gondozása.

A tél bekövetkeztével az okos gazdának nemcsak magáról ha nem házi állatairól is gondoskodnia kell.

Mert az állat sem érzéketlen lény s így az sem maradhat ki-zárva a változott időjárás behatásaitól. Mintegy állati ösztöne álta készítette keres védett menhelyet akkor, midőn akaratának urává érzi magát. Amde a böles alkotó a legtöbb háziállatot az ember szolgál latába helyezte s így ezek önkarat és szabadságuktól mintegy meg-fosztva oda vannak utalva, hogy téli ápolásukról gazdájuk gondos-kodjék. S ezt tenni minden gazdának jól felfogott saját anyagi ér-deke is követeli.

Ép úgy tehát mint a gazda a tél belépte előtt kiváló gondot fordít istállójára, hogy barmait a megfelelő ellátásban részesítse, ép oly gondoskodás illeti meg a háziasszonyt apró majorsága vagy ba-

*) Jelen közleményt bevettük ugyan, azonban ett értesülés szerint megnyugtathatjuk a pol. közlőt, hogy a tanács e téren megtette már intézkedését.

Szerkesztő.

Egy estély a mennyben.

I.

EGY REGGEL A FÖLDÖN.

(Folytatás.)

Grandé grófnő szemét az elbeszélőre szegzi, te-kintetében önmegtágadás és kegyelemérti esedezés van kifejezve. Dutens ur azonban úgy tesz, mindezt-észre sem venné. Arcz kifejezésének szigort igyekszik adni, s hangjában azon métsző gunyor ismerhető fels mely oly biztosan sérti azokat, kiket találni akar.

— Nos? Nos?

— A mennyben történt.

— A mennyben?

— Hogyan Dutens, ön az égiekkel áll összekötte tésben? Miért nem mondta ön korábban, hogy megadtuk volna a kellő tiszteletet önnek.

Grandé grófnő halálan tekintett Dutensre, ez mosolyra voná ajkait, mintia mondta volna: „Ha azt, hiszed menekülni fogsz, csatlakozol, várj csak.”

— De kezdje ön el, kezdje ön el! — kiálta Siegt ler báró, — nem látja ön, hogy a hölgyek magukon kívül vannak a kváncsiság miatt?!

— Ezelőtt kétezer évvel, — kezdé meg Dutens — azon ostobaságot követtem el, hogy beleszeret-tom egy hölgybe, kinél mint sógornőnél nem lett volna szabad tovább mennem a komoly tiszteletnél.

— Hogyan mondja ön, ezelőtt kétezer évvel? Ön nekünk római regéket kar mesélni, nemde uram? Vagy tán Cagliostroinak akarja magát kiadni Dutens ur' én előre nyilvánitom hogy nem hiszek az örök életben.

— Hölgyeim szakitá félbe e több oldalról jövő megjegyzéseket Dutens ur — ha önök mindannyiszor félben fognak szakítani, valahányszor elbeszélésomben valamely természetfeletti hihetetlenre gondolnak ta-lálni, akkor szolgáljokat aon sisypthusi szenvedésekre

romfiával szemben. Ezek könnyű tollruhája, gyengébb testalkata s védő eszközeik hiánya a leggondosabb ápolást teszik szükségessé.

Lássuk már most azon főbb pontokat, melyek a teletetésnél különösen kimagaslának.

Mindenekelőtt nem lehet közömbös dolog, vajjon milyen azon helyiség, melyben baromfiakat tartjuk; fordítsuk tehát figyelmünket elsőbben is ezek óljukra.

Nagyon találóan fogták a cigányokra, hogy ezek is a legke-ményebb téiben nem a hideg, hanem a szél ellen panaszkodnak s egyre azt hangoztatják, hogy: „Szél a tél.” De van is a dologban valami; mert ki ne tudná azt akár tapasztalatból is, hogy a szél bi-zony a legkisebb lyukat és legvékonyabb hasadásos rést is felkeresi s így a baromfi ónál is a legsekélyebb nyílásokon is besepri a ha-vat vagy egyéb téli nedvességet. Így magában a cserép zszindely, deszka vagy fonás eldal vajmi hiányos arra nézve, hogy az ól ben-sejét a hideg ellen megvédvé enyhe lakkelyet szolgáltatasson a ba-romfi részére. Eddigi tapasztalatok után zsup és nádtetőzés, szalma borítás és bélelés a legcélszerűbbeknek bizonyultak be.

Meg kell továbbá gondolni azt, hogy a téli hideg az állati testet nagyobb meleg kifejtésre ösztönzi; ezt pedig a szegény állat csak akkor képes kellően eszközölni, ha a szokottnál jobban táplál-juk. Jobb takarmány és bővebb adagolás által azt fogjuk elérni, hogy a baromfi a teletést kevésbé érzi meg, teste nem lesz sanya nyarult s minden üdülés vagy erőpótlás nélkül folytathatja rendelte-tési szolgálatát.

Ezzel ugyan nem azt akartam mondani, mintha hizláló takar-mánnyal kellene őtet tartani; sőt be van bizonyulva az, hogy ily esetben tojástartó zsinórjukban zsirlerakodás történik, mi őket a szor-galmas tojástra restté teszi; hznem jobban oly eleséggel tápláljuk, mely a testi erő fenntartására hat. Ne adjunk tehát kukoricza vagy árpát nekik, hanem zabot, főtt burgonyát korpával keverve s több hasonneműeket. Ily koszon is hozzá jó meleg ólban korán kezdik meg a tojástart és szorgalmasan folytatják azt.

Nem kevésbé fontos az ivó vizükre is ügyelni.

Télen nem ritka dolog, hogy a vályuba öntött vis oly gyor-san megfagy, hogy mire a baromfi inni akar, már csak jeget talál. Ilyenkor víz hiányában persze hogy vagdossa a jeget is, sőt szomja enyhítésére egy egy darabka jeget is elnyel; ez azonban határozott hátrányára van s legtöbbször tojás meddőségben s egyéb bajokban torolja meg magát. Vizről tehát ily időben naponta is többször kell gondoskodni és pedig a jeget eltávolítva langyos ivóvízzel megtöl-teni az ivóvályut.

De az is megtörténik akár hányszor, hogy a meleg ólat tet-vek s egyéb férgek is felkeresik, melyek aztán a baromfiakat az elsatnyulásig kinozzák. Ezek ellen legbiztosabb ellenszerünk a tisz-taság. Azért a baromfi-ol a legkeményebb téiben is legalább min-den két hétben egyszer tisztítsassuk ki s ilyenkor az oldalfalakat, valamint az ülőrudakat meszeljük be, az aljukat pedig hamuval te-ritsük meg.

Végül pedig miután a baromfiaknak télen is ómegszoktak ke-rülni két és négylábu ellenségeik, elővigyázati szempontból sohasem fog ártani, ha arról is gondoskodunk hogy az ól jó erősen zárható- legyen és a bezárást egyik este se mulasszuk el.

L. B.

kárhoztatják, hogy elbeszélését sohasem végezheti be. Kérnem kell azért önöket, legyenek szivesek a hihet- lennek tetsző körülmények megfejtését az elbeszélés bevégezéseig elengedni, akkor három négy szó minden titkot le fog leplezni.

— Tehát a mint mondtam hölgyeim, ezelőtt két- ezer évvel azt az ostobaságot követtem el, hogy bele- bolondultam egy hölgybe, kinél mindig józannak kelle- vala maradnom. De mit akarnak önök, e hölgy szép volt, és én még harmincz éves sem valék egészen. Aztán még ha lett volna is erőm, akaratom e szenve- dély ellen küzdeni, hasztalan lett volna minden, e hölgy előtt mi sem volt lehetetlen, ő nem közönséges nő, ő istennő, és miért titkolnám tovább önök előtt, ő maga Venus volt.

Venus sógornőm volt. Azon boldog időben ugya- nis, a mint tudják önök, nem volt még olyan átép- hetlen gát az istenek és földiek között mint most. Ak- kor az égiek barátságban, sőt rokonságban álltak a földiekkel, és így történt, hogy a bájos Venus bájtá- lan férjével Vulkánnal a kovácsesal sógorságban áll- tann. De a rokonság mint most, akkor is épen oly ke- véssé volt képes megátolni a galánt viszonyokat; s egy szép napon, anélkül hogy számot tudnék adni ma- gamnak, miként történt: Venus lábainál találtam ma- gamat. Venus mosolygott azon mosollyal, melynek istenségét köszönheté, kezét nyújtá felém, s gyöngé- den fülembé susogá:

— Alfréd! ah bocsánat, a patvarban is! akkor Antoniusnak neveztek. Antonius, rég gyanitom, hogy szeretsz, köszönöm hogy nyilatkoztál, ah, mert én is szeretlek; szeretlek azon mértékben, melyben férjemet gyűlölöm, s ha még soká késtél volna, nekem kelle- vala az első nyilatkozatot tenni, mert én nem éhetek többé nélkülöd.

(Vége köv.)

IRODALOM.

— A „Magyar Dal-Album“ III-ik kötetének 1-ső füzeté megjelent a következő tartalommal: 1. A, a, a. Éljen a nagy csutora. 2. A baboti mester lánya. 3. Ablakom rostélyán. 4. A bundának nincs gallérja. 5. Adj egy csókot rózsám. 6. Adaza rózsám a kezedet. 7. A faluban csak az járja. 8. A gondülő csárdában. 9. A házasság rendesen. 10. A hol korcsmát látok. 11. A kanyargó Tisza mentén. 12. A kis lány virágszál. 13. A kis leány kertjébe. 14. Akkor szép a kis lány. 15. Akkor veszek el galambom. 16. A leány a huszonhetet. 17. Amerre én járok. 18. Amióta megláttalak. 19. Amott meggyen egy kis lány. 20. Annak akis lánynak. Ezen havi füzetekben megjelenő vállalatot annyival inkább is ajánljuk minden magyar zenekedvelőnek és zongorázónak, mert ez jelenleg az egyedüli folyamatosan lévő egyetemes magyar népdalgyűjtemény, mely jutányos áránál fogva is megérdemli a pártolást. Előfizetési ára ugyanis egy évre vagyis 10 füzetre 1 frt 80 kr., félévre vagyis 5 füzetre 90 kr., egyes füzet ára zongorára alkalmazott 20 dallammal csak 25 kr. — Megrendelések Hennike Rezső kiadóhoz Győrbe intézendők. Egyes füzetek minden rendes hazai könyvtárunknál kaphatók.

Napi hírek.

— A járványos himlőzés, mely vörheny név alatt ismeretes, városunkban is fellépett. A ragály terjedésének meggátlása végett városunk tanácsa rendeletet küldött ki az összes tanintézetek és iskoláknak egyelőre 14 napig leendő bezárására.

— *Kilátásba helyeztet kappan-gyűlés.* A mint az alábbi napi közleményből látható városunk rendőrsége a csirketolvajoknak öt tagját befogta. Ezen körülmény azonban alig nyugtatá meg a városi lakosságot, — ime másnap megjelent városunk egyik tisztos polgára K. S. és bejelentette, hogy a lefolyt éjjel házának udvaráról 16 kappanját lopták el; miből az következik, hogy a tyukászok még nagy számban gazdál-

kodnak városunkban. A rendőrség ugyan nyomozta a kappanosokat, de bizony eredmény nélkül. Mire a károsult, — amint értesültünk — arra kérte a polgármestert, hogy hirtelen egy rendkívüli közgyűlést hívjon össze; mit a polgármester: károsult ingerültségének lecsillapítására meg is ígért. Hogy azonban ezt mikor és minő czímen szándékszik tenni, nincs tudomásunk róla.

— *Necrolog.* Városunk egyik régi és tisztos polgára idős Roska Miklós, ki jó honpolgári érzelmeiről s e város jóléte iránti meleg érdeklődéséről volt ismeretes, a folyó hó 26-án elhalálozott. Im itt közöljük a gyászjelentést: *Árvéd Anna* szül. *Roska*, a maga és férje *Árvéd Jákó*; ötte: *Roska József*, neje *Roska Júlia* szül. *Csiky* és gyermekük: *József*; testvérei: *Fallos Vilma* szül. *Roska*, férje *Fallos Géza*, gyermekeik: *Cornelia* és *Ilka*; *Hochbaum Borbála* szül. *Roska* és férje *Hochbaum László*; unoka bátyja: *Roska Mihály* és neje *Roska Anna* szül. *Siró*, valamint minden rokon és barát nevében tájdalomtel szívvvel jelenti, hogy a szeretett gondos édes atya, nagyatyja, rokon és barát *Roska Mihály* városi polgár életének 66, özvegyiségének 8. évében folyó hó 26-án reggeli 5 órakor valódi keresztényi türelemmel viselt hosszas szenvedés következtében jobb létre szenderült. A boldogult hült tetemei folyó hó 27-én d. u. fél 4 órakor fognak fiának lakásán gör. kath. szertartás szerint meg tartandó gyász isteni tisztelet után, végóhaja folytán boldogult neje porhüvelyei mellé a helyi rom. kath. sirkertbe örök nyugalomra helyeztetni. Az örök világosság fényeskedjék neki! Gyulafehérvártt, 1881. év november hava 26-án.

— *Hurokra került madarak.* A folyó hó 3-án helybeli ügyvéd Roth Kerestély és ruhakereskedő Knarr Ignác kárára elkövetett betörési tolvajság napfényre derült. A f. hó 18-án helybeli polgár és várbeli lakos Scheppel Ferdinándhoz két gyanus külsejű cigány lépett be, s tyukokat ajánlottak a megvételre, kiket nevezett polgár letartóztatván a rendőrségnek átadta. Másnap egy harmadik lett befogva a város piac teréről. A nyomozat rendén kiderült, hogy ezek ketteje követte el a betörési tolvajságot Knarr

Ignác és Roth Kerestély kárára. A tettesek vallomása folytán rendőrbiztos Bergyán Miklós, károsult Knarr Ignác kíséretében, még az elfogatás napján Sárd községbe rándulva ki, egy cigány családnál a lopott tárgyak nagyobb részét, s ezenkívül még más e városi lakosoktól ellopott tárgyakat találtak meg. Tettesek még egy negyedik ismert csirketolvajjal együtt a bf. bírósághoz kísértettek. — Gyanyu forog fenn, hogy a fennebbi két tettes kísérelte meg a betörést, a kir. ügyészi épületben is.

— *Griaban* elhunyt Hild Károly honvédtábornokot Kolozsvártt temetik el, hová végakarata szerint Hild Gyula honvédezredes szállíttatja.

— *Kolozsvártt* az indóházban tegnapelőtt reggel egy Szamosfalváról berobogó porondvonat összeütközött egy tehervonattal; husz kocsi megsérült, kettő kiugrott; emberélet nem esett áldozatul csak egy fékező kapott homloksebet.

— *Esküvő.* Polgártársaink legdevekábbja *Schek Fános* a napokban tartotta esküvőjét *Holda Anna k. a.* — *Tartós boldogságot és áldást ohajtunk e frigyre.*

— *Felolvasás.* Helyi ügyvéd úr úr. *Róth Kerestély* ur nagyszámú közönség jelenlétében tartotta tegnap este felolvasását a „váltó jog“-ról, a helyi kereskedelmi egyesületben. A sikerült felolvasást megeljenesték.

— *Főlhívjuk* t. olvasóink becses figyelmét lapunk mellékletére.

Szerkesztő: Marosi Albert.

Hirdetések.

Fogfájás ellen minden tekintetben, sőt ha a fogak lyukasak is, *Indini Extrakt (Indischer Extrakt)* által kiégőyittatik és megerősítettik. Ezen gyógyszer hatása által oly hirtelen szerzett magának, hogy az egy családnál se hiányozható. — Valódi üvegben 36 kr-á-
val kapható Gyula-Fehérvártt Fröhlich Gyula ur gyógyszer-tárában. — Szászsebesben: Binder Lajos és Reinhardt gyógyszerész uraknál.

Arverési hirdetmény.

Alólirt erdélyi püspöki uradalmi ügyész közhirré teszi, hogy az uradalom tulajdonát képező drombári átjárási révjog haszonbérlete felett a **jövő évi január 1-től kezdődő 3 évi időre f évi novemberhó 28-án d. u. 3 órakor az uradalmi pénztári irodában a várban nyilvános árverés fog tartatni.**

Arverési feltételek alólirtotnál megtekinthetők.

Gulafehérvártt 1881. november 18-án.

Dr. Mohay Sándor, urad. ügyész.

Főnyeremény	Szerencse-	A nyereményt
400,000 mark.	h'rdetés.	biztosítja az állam.

Meghívás a nyereményekbeni résztvételre; a hamburgi állam által biztosított nagy pénzsorsolásra, melyben 9 millió 100,000 márkot biztosan nyerni lehet.

Ezen előnyös sorsolás, mely csak 100,000 sorsjegye tartalmaz, a következő nyereményekből áll;

A legnagyobb nyeremény 400,000 mark.	
Prämie 250,000 Mark.	55 nyeremény á 5000 mark.
1 nyeremény á 150,000 mark.	5 nyeremény á 4000 mark.
1 nyeremény á 100,000 mark.	109 nyeremény á 3000 mark.
1 nyeremény á 60,000 mark.	212 nyeremény á 2000 mark.
2 nyeremény á 50,000 mark.	10 nyeremény á 1500 mark.
3 nyeremény á 40,000 mark.	2 nyeremény á 1200 mark.
1 nyeremény á 30,000 mark.	533 nyeremény á 1000 mark.
1 nyeremény á 25,000 mark.	1074 nyeremény á 500 mark.
4 nyeremény á 20,000 mark.	100 nyeremény á 300 mark.
7 nyeremény á 15,000 mark.	49 nyeremény á 250 mark.
1 nyeremény á 12,000 mark.	60 nyeremény á 200 mark.
23 nyeremény á 10,000 mark.	100 nyeremény á 150 mark.
3 nyeremény á 8,000 mark.	2915 nyeremény á 138 mark.
3 nyeremény á 6,000 mark.	összesen tehát 50800 nyer.

melyek néhány hó múlva 7 részletben biztosan megjelennek.

Az első nyeremény húzás hivatalosan a f. évi decz. 14. és 15-ére meg van állapítva; A sorsjegyek ára: egy egész eredeti sorsjegy csak 3 frt. 10 kr. egy fél eredeti sorsjegy csak 1 frt. 75 kr. egy negyed eredeti sorsjegy csak 88 kr.

Ezen az állam által biztosított eredeti sorsjegyek az öszszeknek bérmentes behírdése mellett a legtávolabbi vidékekre megküldetnek.

Minden résztvevő kap még az állam czimerével ellátott eredeti játéktérket ingyen, s a megtörtént húzás után a sorsolási lajstrom minden felhívás nélkül meg fog küldetni.

A nyeremények szétküldése alólirt által pontosan és szigoru titokban küldetnek meg. Minden megrendelést postautalvánnyal vagy ajánlott levéllel lehet megtenni

Id. Heckscher Sámuel
bank és váltó irodájába Hamburgban.

